

Una carrera puixant

El pianista Maximilian Kromer, premiat al XV Concurs Internacional Schubert de Dortmund, ha interpretat un programa amb Schubert, Liszt i Beethoven

Obres de Schubert, Liszt i Beethoven Maximilian Kromer, piano Schubertiada de Vilabertran. 27.08.2026 El març de 2025 Maximilian Kromer obtenia el Primer Premi del XV Concurs Internacional Schubert de Dortmund i també aquell mateix any el Primer Premi en el concurs Internacional de Lied Helmut Deutsch de Viena acompanyant al baríton Tobias Lusser que precisament va ser amb qui va actuar per primera vegada a la Schubertiada de Vilabertran en l'edició de l'any passat dins del projecte de l'Acadèmia Lied the Future sota el mestratge del gran baríton alemany Olaf Bär que serveix de trampolí pels artistes emergents. Aquests reconeixements l'estan ajudant en la seva carrera com a pianista solista, com a músic de cambra però també com a acompanyant de lied. El prestigiós segell discogràfic independent austríac Gramola -molt amatent a les joves promeses- ja va editar un disc de Kromer com a solista i un altre acompanyant al cantant Daniel Gutmann titulat Heinrich Heine Lieder. Sens dubte és una trajectòria ascendent. El gran cantant Michael Schade ha confiat en la seva professionalitat però també instrumentistes destacats com Ettore Pagano. Tot fa pensar en una carrera molt prometedora. El programa que va triar pel concert a la canònica de Vilabertran sens dubte dona compte de la seva ambició amb els Valses nobles, D. 969, tres lieder de Franz Schubert transportats al piano per Franz Liszt com també les seves Soirées de Vienne d'après Franz Schubert, S. 427. Els valsos de Schubert es van anar intercalant en grups de tres amb aquestes obres més la Sonata per a piano núm. 18 en mi bemoll major, op. 31/3 de Beethoven i la gran Fantasia en do major, "Wanderer", D. 760 de Schubert que posava punt final al seu recital. Aquest programa travessat per les músiques de Franz Schubert van obtenir un molt desenvolupant de la mà de Kromer amb una formació acadèmica molt sòlida. Destaca especialment per la seva concentració en el contingut musical més que nos pas en l'obtenció de grans rèdits de les peces de gran lluïment (Liszt). El seu és un pianisme molt honest que prima la transparència articulant el so i definint les polifonies de forma molt clara. No diria que es deixi emportar pel moment. Tot està molt ben estructurat i no hi ha mai cap sortida explosiva. Segurament optar per una línia que no prima l'exhibició virtuosa li traurà punts pel que fa a la resposta del gran públic perquè l'espectacularitat la veritat és que ven moltíssim. Kromer manté un control absolut del so, gestiona molt bé les dinàmiques i els caràcters estan molt a lloc en tot moment. El seu repertori i gran cavall de batalla és el romanticisme, però ha treballat altres músiques. Em sembla que és un artista que encara ha d'acabar de trobar la seva veu al piano. La tècnica és molt bona no cal dir-ho, però falta encara trobar la seva manera de dir. De moment, la tendència que podem escoltar gira al voltant d'una tradició pianística vienesa molt ben perfilada que no dinamita la potència dels grans pianos moderns. Cal veure com anirà evolucionant, però Kromer ja té una gran solidesa musical i enguany la Schubertiada ja li ha fet confiança programant el seu concert fora de l'Acadèmia.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/08/28/carrera-puixant-133735556.html>